

عنوان مقاله:

استفاده مجدد تطبیقی از میراث صنعتی با توجه به ارتقاء منظر و محیط زیست (نمونه موردی: کارخانه قند ورامین)

محل انتشار:

دومین کنفرانس مدیریت شهری، و شهرسازی و معماری با رویکرد اقتصاد و عمران شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نسرین امیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

محسن فیضی - استاد گروه معماری، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

مهدی خاک زند - دانشیار گروه معماری، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انتقال از دوران قبل از صنعتی شدن به دوره صنعتی در اواخر قرن نوزدهم و پس از آن عصر پسا صنعت در انتهای دهه 19۸۰ میلادی سبب تغییرات شاخصی در شهر شد. ظهور کارخانجات متروکه، در مجاورت بافت های مسکونی، شهری، باعث بروز مشکلاتی برای شهرنشینان شده است که از آن جمله معضلات زیست محیطی، اجتماعی و آلودگی های بصری مناظر شهری است. با توجه به ارزش های تاریخی و هویتی و میراث صنعتی این سایت ها، امروزه باززنده سازی و استفاده مجدد تطبیقی این گروه از مناظر شهری یکی از مهمترین اهداف برنامه ریزان، طراحان و معماران است، بنابراین آنچه که در ابتدا تهدید بنظر می رسید، اکنون فرصتی را به همراه دارد و بکارگیری مجدد آنها در عین حفاظت از میراث و حفظ ارزش های اجتماعی و فرهنگی، پایداری اقتصادی و زیست محیطی را به دنبال خواهد داشت. که در این نوشتار به عنوان هدف اصلی مورد تاکید قرار گرفته است. نمونه مورد بررسی کارخانه قند ورامین است که بازمانده ای از دوران صنعتی شدن و بخشی از تاریخ معماری است. معماری برجسته، موقعیت مناسب شهری، ویژگی های محیطی و تاریخی- فرهنگی و تعلق خاطر جامعه شهری، کارخانه قند را به یک نمونه ارزشمند تبدیل کرده است. سرمایه گذاری و استفاده مجدد از موارث صنعتی (به خصوص استفاده مجدد فرهنگی) می تواند به عنوان عاملی برای ارتقاء منظر و محیط زیست گردد.

کلمات کلیدی:

میراث صنعتی، استفاده مجدد تطبیقی، منظر، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1114975>

